

BOYA KÜPÜNE DÜŞEN ÇAKAL

Bir çakal, boş bulduğu bir depoda oynayıp zıplıyordu. Orada içi farklı renklerde artık boyalarla dolu bir küp vardı. Çakal hoplayıp zıplarken ayağı ortada bulunan tahtalara takılınca kendini boya küpünün içinde buldu. Boya küpüne nasıl düştüğünü anlayamamıştı. Bunu düşünecek vakti de yoktu zaten. Bir an önce bu küpten kurtulmalıydı. Küp biraz derin olduğu için çıkmak pek de kolay değildi. Çıkmak için ayağa kalkıp küpün kenarına tutunmaya çalışıyor, her defasında küpün içine düşüyordu. Epey çabaladıktan sonra küpten çıkmayı başardı. Küpten çıkınca baktı ki her tarafı her renkten boya içinde, ıslıl ıslıl! Çakalın her yanı boya olmuştu. Üzerindeki boya kuruyup bir de güneş vurunca daha da parlamaya başlamıştı tüyleri.

Bu yeni görünümü çakalın hoşuna gitti. Küpe düştüğü için kendini şanslı sayıyordu. Çakal, rengârenk tüyleriyle arkadaşlarına caka satmak için soluğu öteki çakalların arasında aldı. Herkes onun bu hâline şaşırmıştı. Çevresine toplandılar. Çakal neşeyle gülüyor, ağzı

kulaklarına varıyordu. Üstelik arkadaşlarına küçümseyerek bakıyordu. Çakallar, ondaki bu değişimin nedenini merak ediyorlardı. Dayanamayıp hep bir ağızdan sordular:

– Küçük çakal, ne oldu da böyle neşeyle doldun? Üstelik kendini beğenmiş biri olup çıkmışsın. Baksana bizden uzak duruyorsun. Bu kendini beğenmişlik de nereden çıktı?

Çakallardan biri boyalı çakalın karşısına geçip dedi:

– Gerçekten mutlu musun, yoksa mutlu görünmeye mi çalışıyorsun?

Boyalı çakal, bu soru karşısında böbürlenerek konuştu:

– Şu rengime bir baksana! Çiçek bahçesi gibi çeşit çeşit rengim var! Ne kadar güzelleştiğimi görmüyor musun? Bu bana Allah'ın bir lütfü. Ben, sizin gibi sıradan bir çakal değilim! Bana bundan böyle çakal demeyin. Çakallarda böyle güzellik olur mu hiç?

Çakallar böyle rengârenk bir çakalı daha önce hiç görmemişlerdi. Onun çevresinde toplandılar. Fakat tüyleri boyalı çakal, artık kendinin tavus kuşu olduğunu ileri sürüyor, çakalların kendisine tavus demelerini istiyordu. Çakallar ise tavus kuşu hakkında biraz bilgi sahibiydiler.

– Tavus kuşları bahçelerde süzülerek gezer, dediler, sen öyle süzülür müsün?

- Hayır, dedi boyalı çakal, benim öyle bir becerim yok.

- Peki, dediler, tavuslar gibi ötebilir misin?

Boyalı çakal bu soruya da “Hayır.” diye cevap verdi. Onlar da,

- Öyleyse sen tavus değilsin, dediler. Sadece renkle, boyayla tavus olunmaz.